

кувахъ по този поводъ Каравеловъ се подиграваше. А когато му казвахъ: „ето, на, какво се извоюва съ мирна борба,“ той отговаряше: „нашия черковенъ въпросъ рѣшихъ ония свети български мченици, които пролѣхъ своята кръвь за своето поробено отечество, рѣши го българския народъ съ своето постоянство и съ своята твърда воля; съ една дума рѣшихми го ний сами.“

Ако разгледами публицистическата дѣятелность на Каравелова, ний ще видимъ, че когато той се яви на работното поле, всичко бѣше готово. Нему оставаше само да организира работата, да посѣе по-нашироко семе, да распроводи вѣстители на всѣкъдѣ и да приготви добри жътвари за бждѣщата голѣма жътва.

Нѣкои отъ най-хубавитѣ беллетристически произведения на Каравелова, като „Българе отъ старо врѣме,“ „Нешо,“ „Неда“, „Богатия Сиромахъ“ „Отмѣщение“ „Послѣ отмѣщението,“ „Тука му е края“ „Записки за България и за Българетѣ“ сѣ печатани въ „Свобода“ и „Независимость.“

Въ фйлетонитѣ си „Знаешъ ли ти кои сме?“ Каравеловъ бичуваше всичко, кое не върви по неговата вода, той не гледаше на хатхръ, на лица, на приятели и на роднини. Сватъ, братъ все едно, караше на редъ, шибаше, подиграваше и, по този начинъ, произвеждаше най-силенъ ефектъ у срѣдната читателска публика. Обикновенно тѣзи фйлетони въ своя си цинизмъ прѣминавахъ всѣка граница на благоприличие. Туй направление на Каравелова създаде школа, която впрочемъ го заминъ въ крайноститѣ му, като нѣмаше поне частица отъ неговия талантъ.

При всичката распаленность на Каравелова, при всякия фанатизмъ на вѣра въ дѣлото за освобождението на народа чрѣзъ бунтъ, ний го виждами, сѣбашъ умеренъ и въ 1875 год. той захвърля революционното перо, за да се посвети на чистата литература и за распространението на положителното знание между своитѣ съотечественници.

Каравеловъ основа „Знание,“ вѣстникъ за наука и литература, който излизаше дваждъ въ мѣсеца, печаташе се въ Букурещъ въ неговата печатница, имаше за издатель И. Аженовъ, форматъ 4-и 16 страници, всѣка страница 2 стълбца. Абонаментъ на „Знание“ бѣше 12 лева за Румъния; 14 за Русчукъ и Австрия, 16 за всички Европейска Турция, 6 р. за Руссия. „Знание“ излѣзва въ Букурещъ една година, броеве 24, страници 376, слѣдъ това подиръ освобождението Каравеловъ извади нѣколко броя въ Търново, гдѣто бѣше